

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. T.
przeciwko G. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powód podniósł oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnych zagadnień prawnych. Zagadnienie prawne dotyczy sposobu wykładni konkretnego postanowienia z umowy stron. W tym ujęciu nie jest to wątpliwość co do wykładni lub zastosowania prawa, co mogłoby uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania, lecz wątpliwość co do wykładni oświadczenia woli (treści umowy), a tę dokonuje sąd uwzględniając całokształt okoliczności faktycznych konkretnej sprawy. Zarzuty w tym zakresie mogą być uważane za uzasadnienie podstaw

skargi kasacyjnej, lecz już nie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Tym bardziej nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania drugie z zagadnień prawnych, na które odpowiedź jest oczywista - sądy są uprawnione do wykładni oświadczeń woli zawartych w umowie bez względu na to, w jakiej formie tę umowę zawarto. Oczywiście zasadności skargi powód upatruje w tym, że Sąd I instancji zasądził odszkodowanie, a tymczasem Sąd II instancji rozważał należność z tytułu zaległego czynszu dzierżawy i takie roszczenie oddalił - zdaniem powoda stanowi to nierozpoznanie istoty sprawy. Z tego względu nie tylko skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ale zarzut ten nie jest trafny. Powód w pozwie dochodził właśnie zapłaty czynszu, a to w innej sprawie, która została połączona z tą do wspólnego rozpoznania, inni powodowie dochodzili zapłaty odszkodowania - w tamtej sprawie jednak powództwo cofnięto, a postępowanie umorzono. Co więcej, choć rzeczywiście w sentencji wyroku Sądu I instancji jest mowa o odszkodowaniu, to z jego uzasadnienia jasno wynika, że chodziło o zasądzenie zaległego czynszu (k. 438 akt).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw

r.g.